

ROLZAALBIJENKOMST 29 DECEMBER

De jaarsluitingssamenkomst voor de directie en het personeel van Maanweg, Service en De Kroon heeft, zoals wij reeds eerder mededeelden, weer plaats in de historische „Rolzaal“, boven de Ridderzaal, ingang Binnenhof 8. Aanvang 20.00 uur. De samenkomst duurt ruim één uur. Het programma voor die avond luidt:

1. Opening.
2. Inleidende pianomuziek door Cor Bakkers, musicus Den Haag.
3. Solozang door Gaus Renaud bariton, Den Haag; aan de vleugel Cor Bakkers.
4. Toespraak door de heer J. H. Efffers, personeelschef A.U.K., Arnhem, over: „Maarvoor zijn wij hier?“
5. Pianomuziek door Cor Bakkers.
6. Solozang door Gaus Renaud; aan de vleugel Cor Bakkers.
7. Slotwoord door de heer L. W. v. d. Heem.

Fabriek UTRECHT

Burgerlijke Stand Utrecht

Verloofd: P. P. Lieftrik, afdeling montage, met mej R. Jongenelen, op 3.1.1950.
Geboren: Elizabeth Johanna, dochter van S. Meijdam, afdeling draaierij, op 14.12.1949.

Werkkleiding

Afdeling Sociale Zaken is in het gelukkige bezit gekomen van enige werkkleiding, zoals overalls, bruine en witte stoffjassen, werkbrokken en witte damesjassen. Degenen, die zich van het nodige willen voorzien, kunnen dit doen tijdens de pauze of na werktijd.

JAARSLUITING

De jaarsluitingssamenkomst voor de fabriek Utrecht heeft plaats in de fabriekscantine, die daartoe wat „aangekleed“ wordt. Aanvang 20.00 uur. De samenkomst duurt ruim één uur. Ook daar is een goed verzorgd programma, dat aldus luidt:

1. Opening.
  2. Pianospel.
  3. Zang door Henk Dorel, Hilversum.
  4. Toespraak door de heer drs. G. Bos, Driebergen, over: „Het leven een avontuur“
  5. Pianospel.
  6. Zang door Henk Dorel.
  7. Slotwoord door de heer Meys.
- Aan de piano: mej. Groeneweg, Den Haag.
Henk Dorel kennen wij allen van de radio, waar hij de luisteraars met zijn sonoor geluid en duidelijke stem met liederen boeit. En wie drs. Bos wel eens heeft meegemaakt, weet, dat wij van hem een lijf en welgemeend woord mogen verwachten. Laten wij dus de cantine die avond vol doen zijn.

Wij waken het gehele personeel op, onze avond bij te wonen, die gehouden zal worden op Vrijdag 30 December 1949, 's avonds 8.00 uur, in de cantine.

DE KERN.

Burgerlijke Stand

Wij hebben hier een goed verzorgd programma. De heer Efffers is een bekend en gevriend spreker, die zelf midden in de dagelijkse praktijk van het bedrijfsleven staat. De heer Bakkers is een vooraanstaand persoon in ons Nederlandse muziekleven en schrijver op muziekgebied. De heer Renaud is een jong, begaafd kunstenaar, schilder en zanger, die onder andere reeds in enkele grote operas de aandacht trok door zijn mooie stem. Wij verwachten dus een volle zaal. Toegangsbewijzen halen op Dinsdag 27 December 1949.

1e pauze: grote cantine bij de heer v. d. Ree.

2e pauze: grote cantine bij de heer Wille, kleine cantine bij de heer v. Delft. Tevens in beide pauzen in wachtkamer 1 - 9e gene grond, mij mej. Mulder en de heer Penningts.

GALERIJ DER JUBILARISSEN

LENI KOK, afd. Montage

Er is enig geharrewar geweest over de juiste datum en dat is de reden, dat het 12½-jarig jubileum van mevrouw H. G. A. G. Kok van afdeling montage pas aangekondigd wordt als het festival gevierd is. Dat kan ons spijten, niet alleen omdat een 12½-jarig jubileum van een vrouwelijk lid van het personeel nu eenmaal tot de uitzonderingen behoort, maar vooral omdat het ons van de gelegenheid beroofde welgemeende en vriendelijke woorden te richten aan het adres van deze trouwe medewerkster, die deze toelating zo ten volle verdient. „Leni Kok is een van mijn beste krachten“, zei de heer Van Es, de heer Bohn oordeelt: „een miljoen onbetrieffelijke soldaatpunten per jaar, wie verbergt voor het goede werk, dat je in ons bedrijf haar dilt?“ en de heer Jimmink vindt, dat

A. S. DU CROIX, afd. Metaalwaren

Woensdag 28 December is het voor A. S. du Croix 12½ jaar geleden, dat hij bij ons bedrijf in dienst trad. In de oude fabriek in de Stortenbekerstraat was hij knipper. Voor de niet-ingewijden zij hier uiteengezet, dat dit knippen niets met het kappersberoep te maken heeft, doch bestaat uit het tot stroken knippen van platen metaal. Du Croix is dit beroep altijd trouw gebleven; toen VDH naar de Maanweg verhuisde kwam hij aan de nieuwe 2 meter schaar; nu is hij werkzaam in het nieuwe grondstoffemagazijn en is daar speciaal belast met het klaar- en in de daar speciaal worden vervormd, zijn stempels en matrizen worden vervormd, zijn eerst door de jubilaris uit nog grotere blokken, platen of slaven gesneden. Du Croix doet dit met de autogene snijbranders of de koudijzerzaagmachine. Du

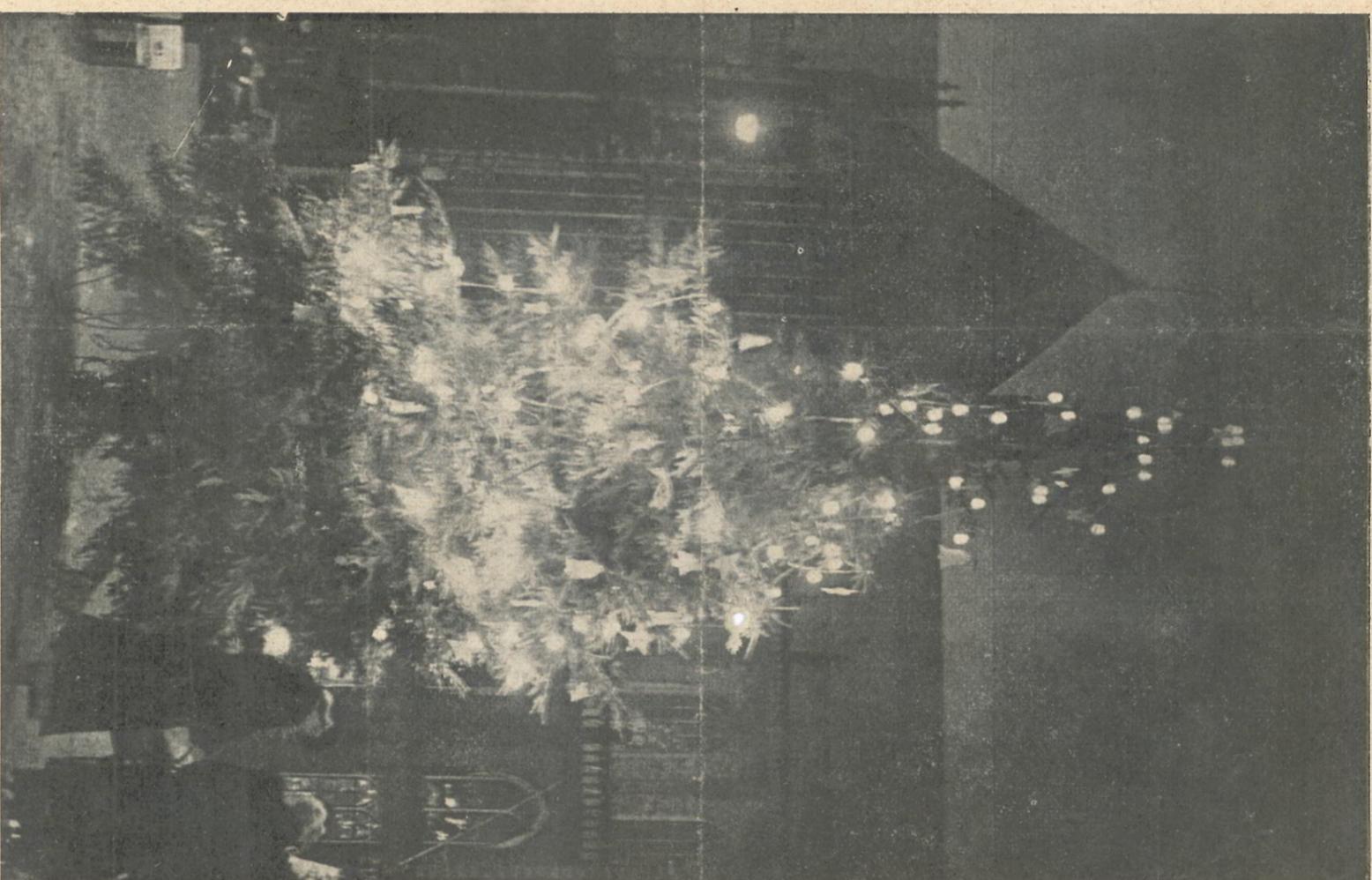
zij „trouw en betrouwbaar is“. Trouw en betrouwbaar! Een groter compliment kan men niet krijgen. Leni mag dan niet zo mededeelzaam zijn als haar collega's, zij is op de montage een gezienne figuur, die door allen gerespecteerd en bewonderd wordt. De wijze, waarop de montage haar jubileum vierde, bewees dit. Wat kan een kranje als het onze na de spontane huldtakopvatting en staat van dienst? Goede wijn behoeft geen krans en als hij toch bekransd wordt, wel, dan is dat het bewijs, dat dit wel zeer goede wijn was.

TWEDE SPEEKUUR KERN

De Kern heeft besloten het tweede Kernspreekuur, dat Vrijdags in de pauze gehouden werd en waar tariefklachten besproken konden worden, op te heffen. Mocht er nog iemand zijn met tariefmoelijkheden, die op het tariefspreekuur van Dinsdags niet tot tevredenheid opgelost worden of die een nadere toelichting wenst, dan kan hij of zij terecht op het Kernspreekuur, dat in de regel op Maandag gehouden wordt.

het V.D.H.-tje

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

Anploto

KERSTNUMMER

24 DECEMBER 1949

KERSTLICHT

Lid de bezettingstaren welen wij ons nog vers te herinneren wat een moeite de duisternis gaf. Leven op een plidonkere aond in een onverlichte straat; rondastend schuilen door gangen en kamers, wat geen lichtstraalje ons de weg wees; wat een angstige, wat een hulpeloos gevoel, welk een belemmering van onzekerheid! Maar ook wat een gevoel van ontspanning, als er eens klaps een lichte ontvoering, al was het maar van een algestreken lucifer. Het is zo begrijpelijk, dat de menschen telkens weer onzekere toestanden en beangstigende leomstandigheden met zulke duisternis hebben vergeleken. Ook dan is er die twijfel, waarheen men zich richten zal, wat men doen moet zonder ongelukken te maken, hoe men tot een waarrichtige oplossing kan komen. En krijgt men dan plotseling het juiste inzicht, ziet men ineens duidelijk de uitweg, dan ervaart men dat ook met bevrijdende ontspanning als het opgaan van een onverwacht licht.

Nu vieren wij Kerstfeest in een periode van het jaar, die door de dagenkorting tot de donkerste behoort. In overoude tijden is deze midwinter gevierd. Maar niet als een feest op de duisternis; hoe zou men ook? Doch als een feestijn van het licht, dat in de grootste donkerheid niet ondergaat, maar weer zegevierend zich heft. Dit midwinterfeest heeft de christenheid al vroeg aangegrepen ter viering van het kerstgebeuren. Daar was reden voor. Men maakte zich los van de duisternis en het licht in de natuur. Men zag deze louter als symboliek van een geestelijke donkerheid in het menschenleven en van het daarin aangehouden licht. Dit heeft men vaasgeknoopt aan het feit van de geboorte van het Kind in Bethlehem. Werd immers die geboorte niet ingeluid met een engelenzang in verblindend licht? Scheen bij die geboorte niet de ster, die wijzen uit het Oosten de weg wees naar het Kind? Is de komst van dit Kind niet later door een Zijner grootste volgelingen beschreven met de merkwaardige woorden: „Het waarachtige licht, dat elk mens verlicht, was komende in de wereld?\" En heeft dit Kind, eenmaal man geworden, niet van zichzelf gezegd: „Ik ben het licht der wereld en wie mij volgt, zal nooit in het donker wandelen, maar het licht des levens hebben?\"

Zo is het dan begrijpelijk, dat juist op het Kerstfeest, zoals het aan het oude, heidense midwinterfeest een nieuwe inhoud gegeven had, het licht zo'n grote rol speelt. De duisternis kaarsen in de donkere kerstavonden symboliseren het.

Elk Kerstfeest opnieuw getuigt er van, dat niemand in zijn leven in het donker behoort te blijven; geen donkerke van leed, van levensonzekerheid, van haatgevvelens, van eenzaamheid, van onheilsdreiging; er brandt een licht; er is een Kind geboren in Bethlehem!

UTRECHT aanschouwd in AFRIKA

Voor een geheel gevulde cantine gaf de heer Lode van Gent Maandag 19 December 1949 een zeer interessante causerie over de zeden en gewoonten der verschillende negers stammen aldaar. Met grote aandacht werd deze causerie gevolgd, die werd getillustreerd met prachtige opnamen uit het oerwoud en negerdorpen. Na de pauze werden er nog twee films vertoond en wel één over Loopoldstad en de andere over de Afrikaanse cultuur. Alles bij elkaar een zeer mooie avond.

Dr. Joh. Schreurer

Hem!

Elk Kerstfeest weer brengt de tijd, dat geen klasse, geen volk, geen wereld in duisternis behoort te verstikken; geen duisternis van vrees door verlies aan uitzicht, van oorlogswolken, van revolutiedreiging, van dicta-tuurschaduw, een depressiemist; er brandt een licht, er is een Kind geboren in Bethlehem!

Is het dan wonder, dat wij de kaarsen ontsteken en tot elkaar gaan spreken van het Licht, dat in de duisternis der wereld ontstoken is; dat dichters van alle tijden steeds weer zongen van dit stralende geluk, dat velen zo dwaas telkens willen ontlopen, omdat ze het donker blijven verkiezen boven het licht? Waarom zouden wij ook zelf niet licht willen zijn; kaarsen, aangestoken aan het Kerstlicht van Bethlehem; schijnend waar wij in het leven staan, „gij in uw klein hoekje en ik in 't mijn?\"

Wij dolen tastend door den nacht — Onz' morden kennen slechts één klaech, Waar is de staf? ... Waar blinkt de ster? God, wij vergaan! Gij waart zo ver! Ach, dat Uw ster den weg ons wijst! ... Kyrie eleis —

HET VERLANGEN DAT IN IEDER LEEFT

Ieder jaar weer komt er een Kerstnummer uit van het VDH-tje. Dat wil dan zeggen, dat in dat nummer, zoals nu, één of meer kerstgedichten staan, een kerstverhaal of een artikelje over Kerstmis. Ieder jaar weer denken we: moet dat in een bedrijfsbladje? En toch, ieder jaar weer wordt bostolen om het uit te geven.

En met ons besluiten de meeste bedrijven hier toe, gezien de vele kerstnummers, die wij weer ontvingen.

Deze kerstnummers, ontstaan die alleen omdat met Kerstmis het gevoel van de mens zo sterk spreekt? Is men allemaal een beetje sentimenteel gestemd en vinden de bedrijven nu dat ze daar toch ook maar aan mee moeten doen? Of ziet men, een reële kracht in het kerstgebeuren? Geloof ik niet, maar het maar precies te zeggen, in de kracht van de liefde die in Christus op aarde is gekomen? Wil men zich bewust naar deze kracht richten en op die wijze zijn persoonlijk leven, zijn gezin, het bedrijf, de maatschappij trachten op te bouwen? Ja, daar staat het en daar gaat het toch in wezen om. In ons Nederlandse volk en toch eigenlijk over bijna de gehele wereld wordt Kerstmis gevierd.

Heel beschieden, heel verlegen soms, over-dadig, clandestien, omdat het niet mag. Het verlangen leeft toch eigenlijk bij vele men-

ZEGT U DIT IETS?

J zult zich natuurlijk nog herinneren de schok, die ons allen gaf het bericht van de ondergang van het Nederlandse vliegving met de Jorlese kinderen in Noorwegen.

Vijf jaren ellen nog de naam van Isaac Allal, het enige overlevende knaapje.

Er is een comité opgericht; onder zijn naam „Isaac Allal\", waer ook de heer L. W. v. d. Hoorn lid van is. Dit comité verzamelt geld; niet in de eerste plaats alleen voor dit kind, maar want dit orgje al heeft de aardacht gevestigd op de 200.000 kinderen in Tunis, waarvan de vero gelukten een groepje waren. Deze kinderen lijden een treurig leven. En zien zich door gemis aan de nodige voedingsstoffen merendeels met ziekte, vooral van hun jonge ogen, bedreigd.

Onder de naam nu van „Isaac Allal\" als s in boel doet het comité een beroep op ons aller menselijk gevoel, op ons aller natuurlijke sympathie voor het kind, voor het bedreigde kind in het bijzonder.

U kunt dit uwerzijds doen blijken door uw gift voor dit comité aanstaande Vrijdagmiddag bij de uiging onzer fabrieken. Daar staan de bussen voor het „Isaac Allal\" comité. U kunt ook uw bijdrage ter hand stellen aan afdeling Sociale Zaken of De Kern. Elke gave, groot of klein, is op zijn plaats. Let deze gezamenlijke bijdrage van het VDH, personeel tot een grootis beloon van eenvoudige menselijke sympathie worden.

Verlangen, waarnaar?

Ik geloof het verlangen naar zachtheid — naar werkelijke liefde — naar gerechtigheid. Wij durven die dingen meestal niet hardop te zeggen — weten er niet goed raad mee — brengen er stuk voor stuk zo weinig van terecht. Voor de wezenlijke dingen van het leven hebben wij niet zo erg veel aandacht. En misschien moeten wij ook maar niet te vaak over deze dingen praten. Met praten alleen schieten wij meestal niet zo erg veel op.

Vele eeuwen geleden werd met Kerstmis een Kind geboren. Elke geboorte is een wonder, waaraan wij mensen vaak voorbij gaan.

Maar aan dit Kerstwonder gaan wij dan niet zo maar voorbij. Als wij Kerstmis vieren dit jaar, laten dan weten dat er eisen aan ons gesteld worden.

Dat wij verantwoordelijk zijn, ieder op onze kleine of grote plaats, voor ons leven, en voor ons werk. Dat wij ook verantwoordelijkheid hebben te dragen voor onze naasten — wie dat ook zijn mag. Ons leven zal daardoor niet eenvoudiger, niet gemakkelijker worden. Het zal minder zelfgenoegzaam zijn en minder knus. Maar het zal winnen aan diepte en daardoor aan bruikbaarheid.

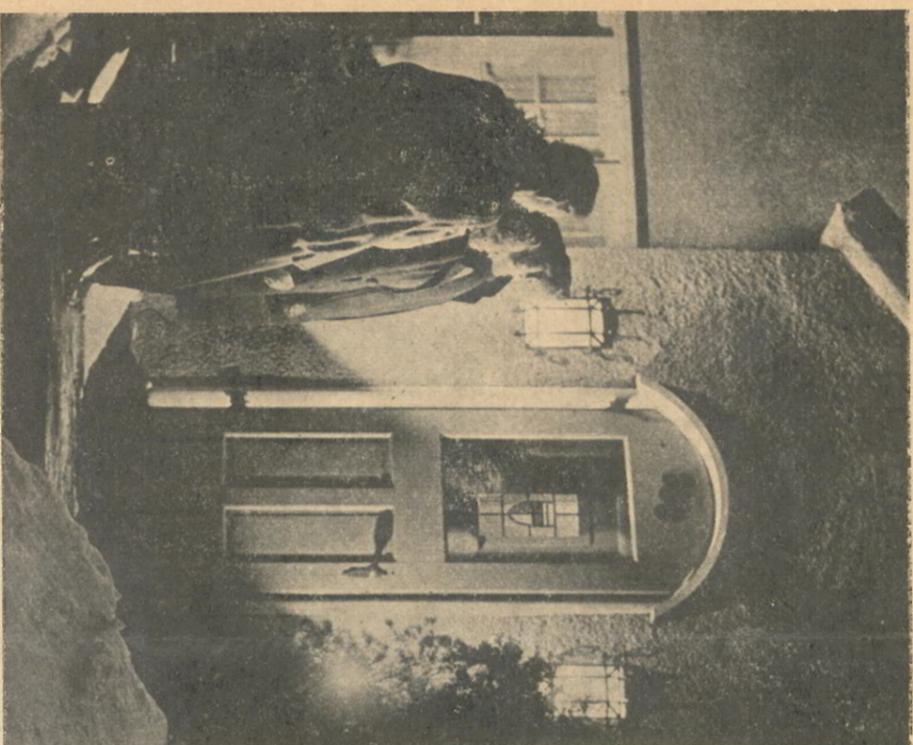
KERSTMIS

De oude stal was kil van vocht En angstig in lantarenschijn — Maria, na de lange tocht, Was bleek van moeheld en van pijn.

Zij rustte op het harde stro En droeg een glimlach wonderbaar En merkte Jozef's lijdende noo, Onhandig zorgend over haar.

Maar aan de hemel ging een ster En dreven zangen op de wind, Want langzaam kwamen van heel ver Drie wijze mannen om een Kind.

Zo, in de armoe onzer ziel, Zijt Gij geboren onverwacht, En 't licht, dat rond Uw hoofdjen viel, Staat als een ster in onze nacht. W. A. P. Smit

DE BLUDE THUISKOMST

Het was alles anders gelopen dan Dirk zich had voorgesteld. In Indonesië, in de smoothe vlakke bezuiden Semarang, waar hij overdag patrouille liep en 's nachts in de drukkende warmte, die maar niet wegtrekken wilde van onder het plaatizeren dak, der oude suikerfabriek, vaak dacht aan Holland, had hij zich een beeld gevormd dat in alle opzichten geïdealiseerd was. Als je op Java was leek Holland zo klein, zo fris en zo groen. Zo tegen Kerstmis dacht je aan besneeuwde velden (al wist je heel goed, dat een witte Kerstmis even zeldzaam was als een witte raaf), je hoorde de klokken luiden in de stille Kerstmis, zag jezelf met ouders naar de kerk gaan en droomde van de blijde thuiskomst, de versierde ontbijttafel met huist en dennegroen, het witbesneeuwde kerstbrood en 's middags het feestmaal met het grote konijn.

Als je zo aan thuis dacht werd je van binnen afstand, Fietje was een teleurstelling eigenlijk een beetje weemoedig en verworden. Toen Dirk thuisvoer met de Waterman en wachte je de hele dienst met alle ontbering, Toen Dirk thuisvoer met de Waterman en ongemak, de hitte, de dorst, de peltoppers en terugkeerde in zijn dorp, waar in zijn straat de gesneuvelde kameraden. Dat was 's nachts, de viagggen uithingen en de deurpost feestte, als je de slaap niet kon vatten in die oude lijk versierd was met een grot bord „welsuikerfabriek. Maar als dan 's morgens de zon kom\" boven de deur, toen was hij blij, ge-glorieus de verre bergtoppen deed vertekleu-weest en even ontroefd over zoveel vrienden van doelzwart tot donkerrood, de damp schap. Maar zijn blik had vergeets gezocht optrok van Java's velden en de kameraden naar Fietje. Zij was niet aanwezig om hem geuwend en rekkend naar buiten kwamen. De eerste maanden in Holland waren Dirk dan was Java toch weer mooi en het avontuur hier, wel, toch ook weer een ervaring om nooit te vergeten. Ook nooit te vergeten was met een grot bord „welsuikerfabriek, het vriendinnetje uit zijn jeugd, maken. Vader beschouwde hem nu als een dat hem met tranen in de ogen uitgeleide man en maakte geen aanmerking als hij eens deed die hem aanvankelijk trouw schreef en laat thuiskwam. Moeder zei er niets van als die langzamerhand de vriendschap liet verflauwen, omdat, zoals zij schreef, er zoveel vroeger nooit gedacht zou hebben — en om andere jongens waren die met haar naar ringde hem met zoveel zorg en hartelijkheid, feestavondjes gingen en haar attenties be-dat hij zich eigenlijk er verlegen onder wezen. Fietje meende hij wel te kunnen afvoelde. Maar Fietje liet zich niet meer zien, schrijven, Fietje voelde niets voor liefde op Dirk was weer in dienst gekomen bij zijn

oude fabriek, als electricien en de drukte van zijn werk, dat hem volledig opsteit, had er toe bijgedragen dat hij sneller inburgerde dan hij vermoed had. Als electricien moest hij dikwijls overwerken, ook 's nachts. Dirk vond dat niet erg; het leverde extra ver-tienste op en aan ongeregelde werktijden was hij in Indië wel gewend geraakt. Maar dat hij aan de vooravond van Kerstmis zou moeten werken vond hij beroerd. Van-racht was het Kerstfeest en zou hij voor de eerste maal na drie jaar weer eens naar de kerk kunnen gaan. Daags voor Kerstmis was 's grote olieschakelaar defect geraakt, en nu moest er 's nachts ge-rrpareerd worden. Dirk was de enige vri-g zel bij de electriciens en dus bood hij zich aan toen de chef-min of meer aanzelend, vroeg, wie dit karweitje wilde opknappen. Zijn collega's waren allen getrouwd, dus bood hij zich aan.

Toen hij in die doodstille fabriek 's nachts aan de schakelaar werkte, was hij alleen met zijn gedachten. Alle rumoer was verstild, donker was de nacht rondom de fabriek, tot dat om half drie de eerste klok-tonen tot hem doordrongen. Hij is toen naar buiten gegaan en heeft diep ontroefd geluistert naar de kerkklokken, die klonken door de diepe nacht. Nu zouden in vele huizen de lichten aanspringen en zou men zich opmaken om ter kerke te gaan. Hij zou er niet bij zijn.

Enkele uren later was hij klaar. In overall stapte hij op de fiets en reed door de stille straten naar huis. Oudergewoonte reed hij om langs Fietje's huis. In de straat waar zij woont ziet hij een meisje, een rank figuurtje, lief voortstappend. Het is Fietje, hij ziet haar, zij ziet hem en blijft staan. Dirk wil zich grochhouden en doorrijden, maar het is of Fietje's blik hem dwingt af te stappen, naar haar toe te gaan en te zeggen: „Zalig Kerstfeest, Fietje\". Fietje antwoordt niet en Dirk ziet haar ogen glanzend van tranen. „Oh, Dirk\", zegt zij, „het spijt mij zo, ik heb je altijd zo gemist. Zo werd Dirk's Kerstmis toch mooier dan hij ooit had durven hopen.

's Middags bij Fietje thuis aan tafel, na het konijn, vertelde hij branterhalen over patrouille lopen door de modder, over de bootreis en zijn vele avonturen. Vertelde en praatte, terwijl de jonge broers vol ontzag opzagen naar die Dirk, die zoveel beleefd had, Fietje's ouders een blik van verstandhouding wisselen en Fietje slechts oog had voor haar flinke Dirk, de man die niet naar bals ging, maar soldaat werd en die zij op deze Kerstdag terugwon.

CORONA

DE KROON

INTREDINGEN

G. J. D. A. Huiskes, Montage, 19.12.1949

H. Planken, Montage, 19.12.1949.

Ideënbuis

D. Brinkman, afdeling montage. De Kroon, bedacht een gewijzigde methode voor het opplakken van transistors. Beloning f 5.—.

Chef montage

De heer Femema, die onlangs werd benoemd tot chef van de montage De Kroon en voorlopig nog in zijn huidige functie op het technisch bureau Maanweg werkzaam bleef, zal per 2 Januari aanstaande definitief aan de Kroonfabriek in functie treden.